

[Victor Larsen.]

Skat til Amtskommunen. Medens man i tidligere Tider som Skatteydere til Amtskommunen i alt væsentligt — det fremgik i øvrigt ogsaa af de Tal, den ærede Ordfører for Forslagsstillerne nævnte — kun havde at holde sig til Ejerne af faste Ejendomme, saa er dette Forhold forandret ganske betydeligt, ikke mindst i de senere Aar. Kredsen af Skatteydere i Amtskommunerne er undergaaet en meget betydelig Forandring. De Indtægter, Folk sad med i Landkommunerne, i Stationsbyerne, i de Kredse, som hørte under Amtskommunerne, og som hidrørte fra Skatteydere, der ikke ejede faste Ejendomme, var i Virkeligheden ikke af betragtelig Størrelse. Forholdet er et helt andet i Dag. Der er vokset en Kreds af Skatteydere op — det er kun godt, det er saadan —, hvis Skatteevne, baade hvis man tager dem enkeltvis, og hvis man sammenlægger dem, i allerhøjeste Grad tæller med, og vel at mærke Skatteydere, som enten overhovedet ikke ejer fast Ejendom, eller ogsaa ejer Ejendomme med en meget lille Bygningsskyld eller Grundværdi. Disse Skatteydere betaler naturligvis enten intet eller ogsaa et meget, meget ringe Beløb under den nuværende Ordning til Driften af Amtskommunen, og det vil sige, at Vedligeholdelse af Amtsvejene — hertil har man naturligvis Motorskatterne, men der bliver alligevel mange Steder et betydeligt Beløb tilbage —, Sygehusudgifter — hertil har man vel Statens Tilskud, men det er et Spørgsmaal, om dette Tilskud ikke burde være større —, Skoleudgifter, kort sagt, det Beløb, som Amtskommunen gaar rundt med, alle disse Udgifter bidrager man overhovedet ikke til at dække, naar man ikke ejer fast Ejendom.

Derfor maa jeg ogsaa sige, at naar man i Lovforslaget om Ændring i Ejendoms-skatteloven siger, at Amtsraadet kan bestemme — det er altsaa ikke nogen afgjort Pligt, men man overlader det til et Skøn inden for hvert Amtsraad —, at indtil Halvdelen af det Skattebeløb, der overstiger det tilsvarende Beløb for 1937—38, lignedes paa de af Amtsraadskredsens Beboere, hvem der er paalignet Indkomstskat til Staten, ja, saa synes jeg i og for sig, de ærede Forslagsstillere har gjort, hvad de kunde for at dele Sol og Vind lige. Man maa ogsaa her, synes jeg, medgive, at Ejerne af de faste Ejendomme, som i Forvejen svarer deres Skat til Amtskommunen, ogsaa gennem den yderligere Kommuneskat, der naturligvis bliver Tale om, faar deres Andel; og der er jo ogsaa paalignet dem Skat til Staten.

Man kunde indvende, synes jeg, at Tidspunktet for Ikrafttrædelsen ikke er særlig godt valgt. Alle Kommuner har nu tilendebragt deres Ligning, i denne Tid ligger Skattelisterne oven i Købet fremme til Eftersyn, og det vil sige, at skal man gennemføre Forslaget, som det er fremsat, med Virkning fra 1. April i Aar, vil det medføre, at alle Sognekommuner skal have en ekstra Ligning. Dette er naturligvis ikke rart, og her er et Punkt, som jeg synes det bliver nødvendigt at drøfte i det Udvalg, jeg gaar ud fra vil blive nedsat.

Jeg gør opmærksom paa en anden Ting. Forholdet mellem Beskatningen af fast Ejendom og Beskatningen efter Formue og Lejlighed kan revideres hvert 4de Aar. I mere rolige Tider var dette nok. At de forskellige Sognekommuner hvert 4de Aar kunde indstille til Amtsraadet, at de fik Lov til at revidere deres Forhold mellem Paaligning af Skatter af fast Ejendom og Paaligning af personlige Skatter, følte i Virkeligheden som værende tilstrækkeligt. Det er det ikke mere, ikke mindst under Hensyn til den hastige Vækst af Stationsbyerne, som den ærede Ordfører (Arnth Jensen) ogsaa omtalte i anden Forbindelse. Jeg har haft Anmodninger fra ikke faa Kommunalfolk, gaaende ud paa, at man skulde kunne indstille til Amtsraadet, at man fik Lov til at forandre Forholdet hvert Aar; jeg vilde mene, at hvert andet Aar ikke var ubilligt. Der er nemlig den Omstændighed, at Boligstøtteleven mange Steder — og alle Steder, hvor der er Tale om Stationsbyers hastige Vækst — bevirker en ganske betydelig Uretfærdighed over for de ældre Ejendomme, og det medfører med de stigende Udgifter, som alle Kommuner i Øjeblikket mærker saa haardt, at Ejendomsskatterne i Forvejen stiger — altsaa foruden at der nu kan komme mere til — med meget betydelige Procentbeløb i disse Kommuner. Det var derfor ikke urimeligt, om man i hvert Tilfælde fastsatte, at Kommunerne hvert andet Aar maatte have Ret til over for Amtsraadet, som jo træffer Afgørelsen, at foreslaa en Ændring i Fordelingen af Beskatningen paa fast Ejendom og Beskatningen efter Formue og Lejlighed; det vilde give mere Smidighed og mere Bevægelighed i Skatteudskrivningen, og det vilde ogsaa give mere Retfærdighed.

Jeg kan sige, at jeg betragter disse Forslag som et Forsøg paa at bringe mere Retfærdighed ind i Skatteudskrivningen paa Landet. Jeg synes, at et saadant Forsøg maa man kunne hilse med Tilfredshed. Der kan ogsaa i denne Forbindelse være Tale om — jeg har allerede været paa det —,